3

ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്: നിഴലും വെളിച്ചവും

ഡോ. സ്കറിയാ സക്കറിയ

മുൻ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ, മലയാളവിഭാഗം, ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല, കാലടി

1599 – ൽ ഉദയംപേരൂരിൽ നടന്ന ക്രൈസ്തവമഹാസമ്മേളനം ആണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്. കേരള ക്രൈസ്തവചരിത്രത്തെ സൂനഹദോസിനു മുമ്പും പിമ്പും എന്ന് ഘട്ടവിഭജനം നടത്താറുണ്ട്. അത്രയ്ക്കു നിർണായകമായിരുന്നു സൂനഹദോസിന്റെ തീരുമാനങ്ങളും നടപടികളും. സൂനഹദോസിൽ വിവിധ പള്ളികളുടെ പ്രതിനിധികളായി പുരോഹിതരും സാധാരണവിശ്വാസികളും സമുദായതലവനായ അർക്കദ്യാക്കോനും പങ്കെടുത്തു. പാശ്ചാത്യമാതൃകയിലുള്ള പല പരിഷ്കാരങ്ങളും സൂനഹദോസ് നടപ്പിലാക്കി. പരമ്പരാഗത കേരള ക്രൈസ്തവസമൂഹമായിരുന്ന മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളെ പാശ്ചാത്യ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ചിട്ടകളിലേക്ക് ആനയിച്ച സംഭവമാണ് സൂനഹദോസ്. സൂനഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ വിലപ്പെട്ട ചരിത്രരേഖയാണ്. മലയാളത്തിലാണ് തീരുമാനങ്ങൾ എഴുതിത്തയ്യാറാക്കിയത്. പങ്കെടുത്തവർ അതിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ കൈയെഴുത്തു

പ്രതികൾ സാരമായ പാഠഭേദങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ലഭ്യമാണ്. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദശകങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അച്ചടിയിലൂടെയും അവ പ്രചരിച്ചു. സൂനഹദോസ് കഴിഞ്ഞ ഉടനെ പാശ്ചാത്യഭാഷയിൽ യോഗതീരുമാനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മിക്ക ചരിത്രകാരന്മാരും പാശ്ചാത്യ തർജമകളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് സൂനഹദോസിനെ പഠിച്ചിരിക്കുന്നത്. തർജമയിൽ ചില ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ കാണാം. കാനോനയിലെ മലയാളപകർപ്പ് അച്ചടിയിലെത്തിക്കാൻ ഈ ലേഖകനു ഭാഗ്യമുണ്ടായി.[1] ഓരോ പ്രസാധനത്തിനും അത്യാവശ്യം വേണ്ട ആമുഖവും അടിക്കുറിപ്പുകളും അനുബന്ധരേഖകളും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. സൂനഹദോസ് നടപടികളെക്കുറിച്ച് ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. ഇതിന് മുഖ്യ അവലംബം മെനെസിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ ഔദ്യോഗിക ചരിത്രകാരനായ അന്റോണിയൊ ഗുവയായുടെ *ജൊർണാദ* എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ്. പൊർച്ചുഗീസ് ഭാഷയിൽ 1606-ൽ ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഇതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷ ലഭ്യമാണ്. ഗുവയാ സൂനഹദോസിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. മെനേസിസിന്റെ കുറിപ്പുകൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നത്. കേരള ക്രൈസ്തവസമുദായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം എന്ന നിലയിൽ ഈ കൃതിക്ക് പ്രാധാന്യമുണ്ട്. സൂനഹദോസിന്റെ നടപടികൾ അതിൽ ചിട്ടയായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പരാമർശിക്കപ്പെടാത്ത വിഷയങ്ങൾ ഏറെയുണ്ടാകും. മെനേസിസിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളെ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശാലസദസ്സുകളിൽ എത്തിക്കുക എന്നതായിരുന്നു രചനാലക്ഷ്യം.

സൂനഹദോസ് നടപടികൾ

ഗോവയിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പായിരുന്ന അലക്സിസ് മെനേസിസ് ആയിരുന്നു സൂനഹദോസിന്റെ ഒരു സംഘാടകൻ. യുവാവായിരുന്ന മെനേസിസ് കത്തോലിക്കാ മതകാര്യങ്ങളിലും പൊർത്തുഗലിന്റെ കൊളോണിയൽ സംരംഭങ്ങളിലും അതീവ തീക്ഷ്ണമതിയായിരുന്നു. നസ്രാണികളെ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തിന്റെ തികവിലേക്കു നയിക്കണമെന്ന ഉത്സാഹം ക്രമേണ കടുത്ത നടപടികളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. നസ്രാണികളിൽ നിന്നുണ്ടായ എതിർപ്പുകളെയെല്ലാം ആത്മവിശ്വാസംകൊണ്ടും തന്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടും മെനേസിസ് നേരിട്ടു. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടാണ് മെനേസിസ് സൂനഹദോസ് ഡിക്രികൾ തയ്യാറാക്കിയത്. രണ്ടു ഗുമസ്തന്മാ

രുടെമാത്രം സഹായത്തോടുകൂടി മെനേസിസ് സൂനഹദോസ് ഡിക്രികളെല്ലാം തയ്യാറാക്കിയതായി ഗുവയാ പറയുന്നു. ഇത് അതിശയോക്തി കലർന്ന പ്രസ്താവനയാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. കേരള ഭാഷയും കേരളീയാചാരങ്ങളും വശമുണ്ടായിരുന്ന ഫാദർ ഫ്രാൻസീസ് റോസിന്റെ സഹായം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. പോർത്തുഗീസ് ഭാഷയിലായിരുന്നു മെനേസിസ് ഡിക്രികൾ തയ്യാറാക്കിയത്. അവ മലയാളത്തിലേക്കു തർജമ ചെയ്തത് കൊച്ചിരൂപതയിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കേരളീയ വൈദികരാണ്. ഫാദർ ഫ്രാൻസിസ് റോസ് എസ്.ജെ. തർജമയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്നു. റോസിന്റെ മാതൃഭാഷ കറ്റാലൻ (Catalan) എന്ന റൊമാൻസ് ഭാഷയായിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ ആരാധനഭാഷയായിരുന്ന സുറിയാനിയിൽനിന്നു നിരവധി പദങ്ങൾ തർജമക്കാർ കടമെടുത്തു. തികച്ചും ക്ലേശകരമായിരുന്നിരിക്കണം റോസിന്റെയും സഹപ്രവർത്തകരുടെയും ജോലി. പോർത്തുഗീസ്ഭാഷയിൽനിന്നുള്ള തർജമയായതുകൊണ്ട് ആ ഭാഷയുടെ വാക്യഘടനാവിശേഷങ്ങൾ മലയാള തർജമയിലേക്ക് കുറെയൊക്കെ വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. കറ്റാലന്റെ നേരിയ സ്വാധീനവും സംഭവിച്ചിരിക്കാം. സുറിയാനിയുടെ മുദ്രകൾ കാനോനകളുടെ വാക്യഘടന(Syntax)യിൽ കാണാമെന്നു പറയുന്നത് അബദ്ധമാണ്. തർജമക്കാരുടെ മാതൃഭാഷ സുറിയാനിയായിരുന്നില്ല, മലയാളമായിരുന്നു. മാതൃഭാഷയുടെ കൈകടത്തൽ(Mother tongue interference)കൊണ്ട് സുറിയാനി സംക്രമണം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കാനാണ് ഇക്കാര്യം എടുത്തുപറഞ്ഞത്.

സൂനഹദോസ് തുടങ്ങുന്നതിന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പുതന്നെ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഉദയംപേരൂരിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പിന്തുണക്കാരെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ധാരാളം പണം ഇക്കാര്യത്തിനു ചെലവഴിച്ചതായി ഗുവയാതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സൂനഹദോസ് ആരംഭിക്കുംമുമ്പ് എട്ടു പട്ടക്കാരെയും അർക്കദ്യാക്കോനെയും സ്വകാര്യമായി വിളിച്ചുവരുത്തി സൂനഹദോസ് ഡിക്രികൾ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മാനിച്ച് പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയതായി ജൊർണാദയിൽ കാണുന്നു. സാമൂഹികാചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രികളുടെ ചർച്ചയിൽ നാല് അൽമായ പ്രമുഖരെയും പങ്കെടുപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മെനേസിസിന്റെ ഈ തന്ത്രം ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം

പുറപ്പെടുവിച്ചു. സ്വകാര്യചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത പ്രമുഖരെല്ലാം സൂന ഹദോസിൽ മെനേസിസിന്റെ ഉറച്ച പിന്തുണക്കാരായി പെരുമാറി. അവർ പരസ്യമായി സൂനഹദോസ് ഡിക്രികളെ ന്യായീകരിച്ചു.

1599 ജൂൺ 20 നു ഞായറാഴ്ച സൂനഹദോസ് ഔപചാരിക മായി സമാരംഭിച്ചു. കൊച്ചിയിൽനിന്ന് പോർത്തുഗീസ് ക്യാപ്റ്റ നടക്കം നിരവധി പോർത്തുഗീസ് പ്രമുഖരും വൈദികരും ഗായക സംഘവും ഉദയംപേരൂരിൽ എത്തിയിരുന്നു. ഒന്നാം ദിവസം നടന്ന കാര്യങ്ങൾ 'ഒന്നാം മൗത്വാ ഒന്നാം യൊഗവിജാര'ത്തിൽ വിവരിച്ചി രിക്കുന്നു. ആഘോഷമായി ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചതിനുശേഷം ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ചില നടപടിക്രമങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു. സൂനഹദോസ് അവ സാനിക്കുന്നതുവരെ ആരും സംഘം ചേർന്നു ചർച്ചകൾ നടത്തരു തെന്നും സ്ഥലം വിട്ടുപോകരുതെന്നും കല്പനയുണ്ടായി. സമ്മേള നത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ പള്ളുരുത്തി പള്ളിയിലെ 'യാക്കോ പാദ്രി'യെ ദ്വിഭാഷിയായി നിയമിച്ചു.

രണ്ടാം സമ്മേളനം അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ആരംഭിച്ചു. വിശ്വാ സപ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നതിനാണ് അതു വിനിയോഗിച്ചത്. ആദ്യം ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഔദ്യോഗികവേഷത്തിൽ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തി. തുടർന്ന് ഈ ചടങ്ങിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങ ളോട് ദീർഘമായി പ്രസംഗിച്ചു. ഉത്തമ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസികളായ തങ്ങൾ വീണ്ടും വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യ കത സൂനഹദോസിൽ പങ്കെടുത്തവർക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടില്ല. അവരുടെ എതിർപ്പുകളൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. അർക്കദ്യാക്കോനും വൈദികരും ശെമ്മാശന്മാരും ഇണങ്ങരും ആർച്ച്ബിഷപ്പ് നിർദ്ദേശിച്ചപോലെ തന്നെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തി. വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം 'രണ്ടാം മൗത്വാ രണ്ടാം യൊഗവിചാര'ത്തിൽ കാണാം. വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു വൈദികന്റെ നേതൃ ത്വത്തിൽ എഴുപതോളം ആളുകൾ സമ്മേളനശാലയിൽനിന്നു പുറ ത്തുകടന്ന് ബഹളം കൂട്ടാൻ തുടങ്ങി. ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ പദ്ധതി തകർക്കാനായിരുന്നു അവരുടെ ശ്രമം. ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ പ്രതി നിധികൾ പുറത്തുവന്ന് അവരോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഇക്കാര്യം തുറന്നു പറയാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. പോർത്തുഗീസ് രാജാവിന്റെ സംരക്ഷണം തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കണം എന്നാണ് തങ്ങളുടെ ആവശ്യ മെന്ന് അവർ ആർച്ചുബിഷപ്പിനോടു പറഞ്ഞു. ഇതുതന്നെ തരമെന്നു

കരുതിയ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ആ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റാൻ തയ്യാറായി. മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ സംരക്ഷണം പോർത്തുഗീസ് രാജാവിനുവേണ്ടി ഏറ്റെടുക്കാൻ കൊച്ചിയിലെ ക്യാപ്റ്റനോട് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ക്യാപ്റ്റനും മറ്റു പോർത്തുഗീസ് സിവിൽ അധികാരികളും ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി ആജ്ഞ അനുസരിച്ചു. ക്യാപ്റ്റന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് ജൊർണാദയിൽ പറയുന്ന കാര്യം ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു. ക്യാപ്റ്റന്റെ പെരുമാറ്റം (മുട്ടുകുത്തലും മറ്റും) ആർച്ചുബിഷപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പ് കാഴ്ചക്കാരിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഈ ധാരണ സൂനഹദോസിന്റെ വിജയകരമായ സമാപ്തിക്ക് ഏറെ ഉപകരിച്ചു എന്നാണ് ഗുവയാ പറയുന്നത്.

മൂന്നാം ദിവസം മുതൽ പ്രതിദിനം രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. കാലത്ത് ഏഴുമണിമുതൽ പതിനൊന്നുമണിവരെ പ്രഭാതസമ്മേളനം. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് രണ്ടു മണിമുതൽ ആറുമണിവരെ സായാഹ്നസമ്മേളനം. മൂന്നാം ദിവസത്തെ ചർച്ചാവിഷയം മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മതവിശ്വാസത്തിൽ വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങളായിരുന്നു. എന്നാൽ പോർത്തുഗീസ് പ്രമാണിമാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രികൾ വായിക്കാൻ കേരള ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. തന്മൂലം ആ വിഷയം 24-ാം തീയതിയിലേക്കു മാറ്റിവച്ചു. അന്നേദിവസം പോർത്തുഗീസുകാരെല്ലാം മറ്റൊരു പള്ളിയിലേക്കു പോകുമെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു. മൂന്നാം ദിവസം ചർച്ചയ്ക്കെടുത്തത് കൂദാശകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രികളാണ്. മാമ്മോദീസാ, മുമ്പിലത്തെ ഒപ്രുശുമാ എന്ന രണ്ടു കൂദാശകളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ച അന്നു സമാപിപ്പിച്ചു. അന്നും പല വിധത്തിലുള്ള എതിർപ്പുകൾ സൂനഹദോസിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നവർ പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ അതെല്ലാം മറികടന്നു മുന്നോട്ടുപോകാൻ മെനേസിസിനു കഴിഞ്ഞു. നാലാം ദിവസം കുർബാന, കുമ്പസാരം, ഒടുക്കത്തെ ഒപ്രുശുമാ എന്നീ കൂദാശകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രികൾ പൂർത്തിയാക്കി. അഞ്ചാം ദിവസം വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രികൾ പരിഗണനയ്ക്കെടുത്തു. അന്നേദിവസം പോർത്തുഗീസ് പ്രമാണിമാരാരും സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആറാംദിവസം പെൺകെട്ട്, പട്ടം എന്നീ കൂദാശകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രികൾ സൂനഹദോസ് അംഗീകരിച്ചു. ഏഴാം ദിവസം പള്ളിക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സുപ്രധാന തീരുമാ

നങ്ങളാണ് കൈക്കൊണ്ടത്. ഗുവയാ എഴുതിയിരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് എട്ടാം ദിവസം സാമൂഹികാചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രികൾ അംഗീകരിച്ചു. അയിത്തം, പുലകുളി, പിൻതുടർച്ചാവകാശം, വേഷവിധാനങ്ങൾ ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള സുപ്രധാന കല്പനകൾ ഇക്കൂട്ടത്തിൽ കാണാം.

സൂനഹദോസ് നടപടികൾ അവസാനിച്ച ഉടൻതന്നെ ഒപ്പുവയ്ക്കൽ ആരംഭിച്ചു. ആദ്യം മെത്രാപ്പോലീത്തായും പിന്നീട് അർക്കദ്യാക്കോനും ഒപ്പുകുത്തി. മലയാണ്മയിലും കർസോനിലുമുള്ള പകർപ്പുകളിലാണ് എല്ലാവരും ഒപ്പുവച്ചത്. അവയിൽ ഒന്നു വൈപ്പിക്കോട്ട സെമിനാരിയിലും മറ്റൊന്ന് അങ്കമാലി അരമനയിലും സൂക്ഷിക്കുന്നതാണെന്ന് ആർച്ചുബിഷപ്പ് അറിയിച്ചു. ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചവരെ ശകാരിച്ചും പ്രീണിപ്പിച്ചും ഒപ്പുകുത്തിച്ചു. തുടർന്ന് ആർച്ചുബിഷപ്പ് പുതിയ വികാരിമാർക്കു സമ്മാനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും നൽകി. സമാപനച്ചടങ്ങുകളുടെ ഭാഗമായ പ്രദക്ഷിണം തുടങ്ങാൻ സമയമായപ്പോൾ ഒരു പേമാരി ഉണ്ടായി എന്നും അതുകണ്ടു ചിലയാളുകൾ അതൊരു അശുഭശകുനമാണെന്നു പിറുപിറുത്തു തുടങ്ങിയെന്നും എന്നാൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രദക്ഷിണം പള്ളിക്കു പുറത്തു കടന്നപ്പോൾ മഴ അത്ഭുതകരമായി മാറിപ്പോയി എന്നും ഗുവയാ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 'സ്വത്വത്തൊടുകൂടെ നമുക്കു പൊക' എന്ന് അർക്കദ്യാക്കോൻ പ്രഖ്യാപിച്ചതോടെ സൂനഹദോസ് സമാപിച്ചു.

സൂനഹദോസ് കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ആർച്ചുബിഷപ്പ് പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കാൻ തുടങ്ങി. സൂനഹദോസ് തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. കേരളത്തിലെ മിക്ക പള്ളികളും അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു. ചെന്നിടത്തെല്ലാം അദ്ദേഹം ക്രൈസ്തവരെ സൂനഹദോസ് തീരുമാനങ്ങൾ അനുസരിക്കാൻ ഉപദേശിച്ചു. ഓരോ ദേവാലയത്തിലും ചെന്നാലുടൻ പഴയ സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വരുത്തി പരിശോധനയ്ക്കായി അനുചരന്മാരെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. ഫാദർ റോസ് എസ്.ജെ. ആയിരുന്നു മുഖ്യ പരിശോധകൻ. ഓരോ സ്ഥലത്തും നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവർ അഗ്നിക്കിരയാക്കി. ഏറ്റവുമധികം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് അങ്കമാലിയിലാണ്. എ.ഡി. 641-ൽ അലക്സാണ്ഡ്രിയ കീഴടക്കിയ മുസ്ലീങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വിശ്രുത ഗ്രന്ഥാലയത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾ

കുളിക്കടവുകളിൽ തീകൂട്ടാൻ ഉപയോഗിച്ച സംഭവത്തോടാണ് ഹക്സ് ഈ പ്രവൃത്തിയെ ഉപമിക്കുന്നത്. ദേവാലയ സന്ദർശത്തിനിടയിൽ മെനേസിസ് കേരളത്തിൽ കണ്ട കാര്യങ്ങളാണ് ജൊർണാദ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിൽ ഗുവയാ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കേരള ചരിത്ര ഗവേഷകർക്ക് വിലപ്പെട്ട പല അറിവുകളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്.

പറവൂർവച്ച് മെനേസിസ് കേരളസന്ദർശനം പൂർത്തിയാക്കി. മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം അർക്കദ്യാക്കോനെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ താൽക്കാലിക ഭരണാധികാരിയായി നിയമിച്ചു. 1601-ൽ റോസ് എസ്.ജെ. അങ്കമാലി രൂപതയുടെ മെത്രാനായി അധികാരമേറ്റെടുത്തു. റോസ് മെത്രാന്റെ ഭരണകാലത്തേക്കു കടക്കും മുമ്പ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനെക്കുറിച്ചുതന്നെ ചില കാര്യങ്ങൾകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഗുവയായുടെ വിവരണമനുസരിച്ച് ജൂൺ ഇരുപതുമുതൽ എട്ടു ദിവസത്തേക്ക് സൂനഹദോസ് സമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു. അതനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ സൂനഹദോസ് സമാപിച്ചത് ജൂൺ 27-നായിരിക്കണം. എന്നാൽ ജൂൺ 26-നു സൂനഹദോസ് സമാപിച്ചതായിട്ടാണ് ഗുവയാതന്നെ പറയുന്നത്. ഈ വൈരുദ്ധ്യം എങ്ങനെ കടന്നുകൂടി. തീർന്നില്ല. മലയാളത്തിലുള്ള കാനോനകളിൽ രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളിൽ സമാപനദിനത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട്. ഒരിടത്ത് (പുറം 253) 'മിധുന ഞായറ ഇരിപത്തആറാംദിവസി ഒടുങ്ങി' എന്നും മറ്റൊരിടത്ത് (പുറം 251) 'മിധിന ഞായറ ഇരിപത്തഞ്ചാം ദിവസം വെള്ളിയാഴ്ചനാൾ ഇങ്ങനെ യൊഗം പിരിഞ്ഞു' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഏതു തീയതിയാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടത്? ഇരുപത്തഅഞ്ചാം ദിവസി വെള്ളിയാഴ്ചനാൾ എന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ തീയതി സ്വീകരിക്കാമെന്നു വച്ചാൽ ഗുവയായുടെ വിവരണങ്ങളെല്ലാം ഭാവനാസൃഷ്ടികളെന്നു വന്നുകൂടും. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവസാന വാക്കു പറയാൻ ഇനിയും തെളിവുകൾ ലഭിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

ഇനി സൂനഹദോസിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറയേണ്ടത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാൻ ഇടമില്ല. സമീപകാലത്ത് ഏറെ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്ന കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനെ മനസ്സിലാക്കാനാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നത്.

പ്രബന്ധത്തിന്റെ ശീർഷകം കാണുമ്പോൾത്തന്നെ പലരും നെറ്റി ചുളിക്കും. അവരുടെ നീരസം കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ച് അവഗണിക്കാനാവില്ല. അത്രക്ക് പഴക്കവും തഴക്കവും വ്യാപ്തിയുമുള്ളതാണ് അവരുടെ പ്രതിവാദബുദ്ധി. അവരിൽ ചിലർ ചോദിക്കുന്നു, 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസാണ് നിങ്ങൾ വിവക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അത് കേരളചരിത്രത്തിലെ കറുത്ത അധ്യായമല്ലേ. മാർത്തോമായുടെ മാർഗവും വഴിപാടും പിന്തുടർന്ന് കേരളത്തിൽ സുസംഘടിതമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കേരള ക്രൈസ്തസമൂഹത്തെ (മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളെ) പാശ്ചാത്യീകരിച്ച സമ്മേളനമല്ലേ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്? പള്ളിയോഗങ്ങളുടെ തനിമ നശിപ്പിച്ച് പാശ്ചാത്യമാതൃകയിലുള്ള സഭാഭരണക്രമവും ആചാരങ്ങളും ആരാധനക്രമവും നടപ്പിലാക്കിയ കോളണീകരണത്തിന്റെ ദുർമുഖമല്ലേ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്? ഇത്തരം പ്രതിവാദങ്ങൾ പ്രബന്ധശീർഷകത്തിനെതിരേ ഉയർന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുക: ഇപ്പറഞ്ഞ വിപ്രതിപത്തികളൊന്നും കണ്ണുമടച്ചു നിഷേധിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുമ്പെടുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, എന്റെ പഠനഗവേഷണങ്ങളുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ ഇവിടെ ഉന്നയിച്ച പല പൂർവപക്ഷങ്ങളും മുഖ്യപ്രമേയങ്ങളായി വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അവിടംകൊണ്ട് സൂനഹദോസിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുകൾ അവസാനിക്കുന്നില്ല. കാലം ചെല്ലുന്തോറും പുതിയ ഉപാദാനങ്ങളും ഉപപാദനങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും കടന്നുവരുന്നു. അവയുടെ സഹായത്തോടെ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ചില കാര്യങ്ങൾ തെളിഞ്ഞുവരും.

ഒന്ന്

1. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനെ കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുനൂറ്റാണ്ടിനിടയിൽ പലതരത്തിൽ വിവരിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കേരള ക്രൈസ്തവചരിത്രവിജ്ഞാനത്തിലെ തിളക്കമേറിയ വിവാദങ്ങൾക്ക് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ ഉപാദാനങ്ങൾ നിമിത്തമായിത്തീരുന്നു. ഇന്നും ആ വഴിക്കുള്ള പഠനഗവേഷണങ്ങൾ തുടരുന്നു.

2. ഓരോ പ്രതിഭാസത്തെയും പലതരത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാമെന്നും ഇത്തരത്തിലുള്ള ബഹുവർത്ഥസാധ്യത പരിഗണിക്കുന്നതാവണം ചരിത്രവിജ്ഞാനം എന്നും തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ് സാധുവാണോ അസാധുവാണോ എന്ന നൈയാമിക (Juridical) തർക്കത്തെക്കാൾ ഇന്നു പ്രധാനം സൂനഹദോസിന്റെ നാനാർഥങ്ങളാണ്. സുറിയാനി കത്തോലിക്കർക്കും ലത്തീൻ കത്തോലിക്കർക്കും പുനരൈക്യ മലങ്കര സഭയ്ക്കും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കും ഓർത്തഡോക്സ് പാത്രിയാർക്കീസ് വിഭാഗത്തിനും ക്നാനായക്കാർക്കും വ്യത്യസ്താർഥങ്ങളാണ് സൂനഹദോസ് നല്കുന്നത്. അതതു സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ നിലയും ആശയാവലികളും കെട്ടുപാടുകളും സങ്കല്പങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും അവർക്ക് പുതിയ പുതിയ അർഥങ്ങൾ ഉത്പാദിപ്പിച്ചുതരും. അറിവും അനുഭവവും കലർന്നതാണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധൈഷണികത (cognition). ഇത്തരം നാനാത്വത്തിന്റെ സമൃദ്ധിയിലാണ് ഇപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സ് അഭിരമിക്കുന്നത്. ഇത് കഴിഞ്ഞ നാല്പതു വർഷത്തിനിടയിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റത്തിന്റെ ഫലമാണ്. എല്ലാ അറിവുകളും പരിണമിക്കുകയാണ്. ജൈവികമാണറിവുകൾ. അന്വേഷകന്റെ ഹൃദയവും തലച്ചോറും ലഭ്യമായ അറിവുകളോടു പ്രതികരിച്ച് പുത്തൻ അറിവുകൾ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു. നാനാവഴിക്കു തുറക്കുന്നതാണ് പുത്തൻ അറിവുകൾ. വ്യക്തിസ്വത്വത്തിന്റെ പുറമെ നാനാതരം വിജ്ഞാനങ്ങളും ഇത്തരം അറിവുരൂപീകരണത്തെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ മൂന്നു കത്തോലിക്കറീത്തുകളുടെ സജീവസാന്നിധ്യം ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനെ കേരളചരിത്രവിജ്ഞാനത്തിലെ ഒരു രൂപക(metaphor)മാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. രൂപകങ്ങൾ അർത്ഥപുഷ്ടിയുള്ളവയാണ്. ഓരോരോ ശൃംഖലകളിൽ അത് ഊർജസ്വലമായി അർഥോത്പാദനം നടത്തുന്നു. അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന സൂനഹദോസറിവുകൾ കലർത്തി ഉപയോഗിക്കുകയാണ് ഇവിടെ തന്ത്രം.

3. വ്യത്യസ്ത അറിവുധാരകൾ കലർത്തുന്നത് ശുദ്ധിവാദികൾക്കും മൗലികവാദികൾക്കും ഇഷ്ടമാവില്ല. എങ്കിലും കലർപ്പിന്റെ കല വിജ്ഞാനമണ്ഡലത്തിലാകെ വ്യാപിക്കുകയാണ്. സങ്കരത (hybridity) വിജ്ഞാനലോകത്ത് കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നു. പല പേരുകളിലാണെന്നു മാത്രം. കോളണീയനന്തരത എന്ന വിജ്ഞാനമേഖലയിൽ ഇതിനു വലിയ പ്രസക്തിയുണ്ട്. കോളണീകരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനെ മനസ്സിലാ

ക്കിയാൽ സങ്കരത വിലപ്പെട്ട മൂല്യമാകും. പാശ്ചാത്യ ക്രൈസ്ത വസഭയുടെ മാതൃക ക്രൈസ്തവികതയുടെ മാനദണ്ഡമാക്കി നട പ്പിലാക്കിയ അനേകം നിയമങ്ങൾ സൂനഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളിൽ കാണാം. വർത്തമാനകാലത്തെ അംഗീകരിക്കുന്ന പുരോഗമന വാദികൾ ഇത്തരം സങ്കരതയെ ആഗോളീകരണകാലത്ത് മേന്മ യായാണു പരിഗണിക്കുന്നത്. മറിച്ച്, തദ്ദേശീയതയുടെ വീണ്ടെ ടുപ്പാണ് സമൃദ്ധിചിഹ്നമെന്നു കരുതുന്നവരുമുണ്ടാകും. അവർ ഭൂതകാലത്തിലേക്കു മടങ്ങാൻ സൂനഹദോസിനെ കണ്ണുമടച്ച് തള്ളിപ്പറയും. സൂനഹദോസ് വരുത്തിയ പരിവർത്തനങ്ങൾ സ്വത്വ നാശത്തിന്റെ കാരണങ്ങളായാണ് അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. കോളണീയനന്തരവാദത്തിന്റെ ഭാഗമായി തർജമ (translation), ഹാസ്യാനുകരണം (mimicry), സന്ദിഗ്ദ്ധത (ambivalence) തുട ങ്ങിയവകൂടി പരിഗണിച്ചാൽ സൂനഹദോസറിവ് സമകാലികമാ ക്കാനുള്ള പുതിയ രീതിശാസ്ത്രം വശമാക്കാം. പ്രശസ്ത ദാർശ നികനായ ജോർജിയോ അഗമ്പൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, വിചാരണ (trial) തുടങ്ങാം; തീർപ്പുകൾ (judgment) ഇല്ലാത്ത വിചാരണ. അതാണ് സമകാലിക അറിവുവഴി. ഉദയംപേരൂർ സൂന ഹദോസിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അവയുടെ പരിസരത്തിലും അയൽപക്കബന്ധങ്ങളിലും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴി ഞ്ഞാൽ കുറെക്കൂടി മാനവികമായും ഉദാരമായും സമൃദ്ധമായും ചർച്ച മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാം. അതല്ല, ശരിതെറ്റുകൾ ഉടൻതന്നെ വിധിക്കണമെന്നു ശഠിച്ചാൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നട ക്കുന്ന വിവാദങ്ങൾ തുടരാം.

4. സൂനഹദോസിനെക്കുറിച്ചു പഠിക്കാനുള്ള മുഖ്യ ഉപാദാനം സൂനഹദോസ് തീരുമാനങ്ങളുടെ രേഖയായ കാനോനകളാണ്. അന്നത്തെ മലയാളഭാഷയിൽ എഴുതി പങ്കെടുത്തവർ ഒപ്പുകു ത്തിയ കാനോനകൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. 1972-ൽ ഒരു ഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥിയായി കേരള സർവകലാശാലയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തപ്പോൾ വിഷയനിർണ യനകമ്മറ്റിയുടെ തലവനായി വന്ന ഡോ. വി.ഐ. സുബ്രഹ്മ ണ്യമാണ് ഈ വിഷയത്തിലേക്ക് എന്നെ നയിച്ചത്. ഞാൻ കൈയിൽ കരുതിയിരുന്നത് വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ കവിത യെക്കുറിച്ചുള്ള ശൈലീവിജ്ഞാനപരമായ പഠനം. മാർഗ

നിർദേശി നൽകിയത് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനകളുടെ വ്യാകരണവിശകലനം. മുന്നറിവുകളൊന്നുമില്ലാതിരുന്ന ഞാൻ രേഖാലയങ്ങൾ കയറിയിറങ്ങി നാലു പകർപ്പുകൾ കണ്ടെടുത്ത് സംയോജിപ്പിച്ച് കാനോനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പിന്നീട് കാനോനകളിലെ ഓരോ വാക്കും സൂക്ഷ്മമായി അപഗ്രഥിച്ച് ശബ്ദകോശം തയ്യാറാക്കി. തുടർന്ന് വ്യാകരണവും. കാനോനകളിലെ പ്രയോഗവിശേഷങ്ങളുടെ അർത്ഥം തേടി അനേകം പണ്ഡിതന്മാരെ സമീപിച്ചു. സഭാപണ്ഡിതന്മാരും പൊതുചരിത്രവിജ്ഞാനികളും സാംസ്കാരിക വിമർശകരും സൂനഹദോസ് അറിവിനു നല്കിയ വളർച്ചയാണ് എന്റെ രചനകളിലുള്ളത്. നാനാതരത്തിലുള്ള അറിവുകൾ കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സങ്കലനബഹളം പ്രസ്താവനകളിൽ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കാം. എങ്കിലും ഭാഷാപഠനത്തിന്റെ ബലിഷ്ഠമായ അടിത്തറ ഒരു ഘട്ടത്തിലും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല.

5. സൂനഹദോസ് പഠനങ്ങളുടെ ഉന്നവും തന്ത്രവും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് തങ്ങളുടെ പഴമയും വ്യതിരിക്തതയും പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുള്ള വിഭവങ്ങളാണ് കാനോനകളിലുള്ളത്. കഴിഞ്ഞതെല്ലാം പുനരുദ്ധരിക്കാൻ സ്ഥലകാലങ്ങളിലുള്ള അന്തരം അനുവദിക്കുകയില്ല. പോരെങ്കിൽ, റോമൻകത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശാലമായ ചട്ടവട്ടങ്ങൾക്കുള്ളിൽനിന്നുകൊണ്ട് എന്തു പുനരുദ്ധാരണം? ഉദാഹരണത്തിന്, സഭാഭരണക്രമം, വിശ്വാസസംബന്ധമായ തീർപ്പുകൾ എന്നിവയുടെ കാര്യത്തിലൊന്നും വൈവിധ്യങ്ങൾ എളുപ്പമല്ല. വൈദികരുടെ ബ്രഹ്മചര്യം പോലുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സൂനഹദോസ് നടപ്പിലാക്കിയ മാറ്റങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്നു വാദിക്കാൻ കേരളത്തിൽ ഏറെപ്പേർ ഒരുമ്പെട്ടു കണ്ടിട്ടില്ല. സഭാഭരണക്രമത്തിൽ പള്ളിയോഗവും പൊതുയോഗവും അർക്കദിയാക്കോനും പഴയമട്ടിലുണ്ടാവണം എന്നു വാദിക്കാൻ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ളവരാരും തയ്യാറാവുകയില്ല. ഇതു സൂനഹദോസിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയെ സന്ദിഗ്ദ്ധതയിൽ എത്തിക്കുന്നു. മർമപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങൾ സ്പർശിക്കാതെയുള്ള പ്രകടനപരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ പാരമ്പര്യവാദത്തെ ഹാസ്യാനുകരണമാക്കുന്നു.

6. പഴമപറയുന്ന രേഖകൾ അർത്ഥപുഷ്ടി നല്കി ഉപയോഗിക്കാൻ കേവലഭാഷാജ്ഞാനത്തിന് കെല്പില്ല. തരിസാപ്പള്ളിച്ചെപ്പേടും (840) പടിയോലകളും കാനോനകളും വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഭാഷാശില്പത്തിൽനിന്ന് പൊരുൾ ഖനനം ചെയ്തെടുക്കണമെന്നാണ് ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ ധാരണ. വാക്കുകളുടെ നിഷ്പത്തിവിചാരത്തിലൂടെ അവർ ഭാവനാലോകത്തിലേക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നു. കാനോനകളിലെ പള്ളിക്കും മാപ്പിളയ്ക്കും നസ്രാണിക്കും ഭാവനാവിശദീകരണങ്ങൾ നല്കി ആത്മസംതൃപ്തി അടയുന്നവരുണ്ട്. സമൂഹപ്രക്രിയയെ നേരിട്ടു സ്പർശിക്കുന്ന ഇണങ്ങർ, മാർഗം, വഴിപാട്, യോഗം തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യാൻ പലരും വിസമ്മതിക്കുന്നു. പദനിഷ്പത്തിവിചാരത്തിലൂടെ ഏറെ സഞ്ചരിച്ച് ചതിക്കുഴിയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കാൻ ജാഗ്രത. ലത്തീൻ - സുറിയാനി എന്ന ഭേദം സഭാത്മകജീവിതത്തിൽ വ്യത്യസ്ത ഘടനകളായി സ്പഷ്ടീഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള നസ്രാണിഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് അല്പം മാനസികജാഗ്രത പുലർത്തിയാൽ കാനോനകൾ പുതിയ അർഥമണ്ഡലങ്ങൾ തുറന്നുതരും. ലത്തീനെയും സുറിയാനിയെയും വിരുദ്ധദ്വന്ദ്വങ്ങളാക്കാതെ പരസ്പരപൂരകങ്ങളാക്കാൻ പാശ്ചാത്യമിഷണറിമാരും മെത്രാന്മാരും ജാഗ്രത കാണിച്ചിരുന്നു. അത്തരത്തിൽ മെനേസിസിന്റെ കാലം മുതൽ ബെർണാർദിൻ, ചാൾസ് ലവീഞ്ഞ്, മിഡ്ലിക്കോട്ട് തുടങ്ങിയവരുടെ കാലം വരെയുള്ള കത്തോലിക്കസഭയുടെ ചരിത്രം പുനർവായിക്കാൻ കഴിയണം. അതിലൊരുപക്ഷം തികച്ചും സാഹിത്യീയമായും സ്വത്വാവിഷ്കരണപരമായും അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണ് വർത്തമാനപുസ്തകം. പൂർവപക്ഷങ്ങൾ വേണ്ടുവോളമുണ്ടാവാം. പാശ്ചാത്യമിഷണറി പക്ഷമെന്ന് നമുക്കതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഇത്തരം ചരിത്രപഠനങ്ങൾക്ക് ഊർജം പകരാൻ പുത്തനുണർവ് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

രണ്ട്

സമകാലിക കേരളത്തിൽ സജീവചർച്ചാവിഷയമാകുന്ന സങ്കല്പനമാണ് നവോത്ഥാനം. കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് ഏകാഭിപ്രായക്കാരല്ല പണ്ഡിതന്മാർ. നമ്മുടെ ചർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ചുരുക്കിപ്പറയാം.

7. കേരളീയ നവോത്ഥാനനായകരായി കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന ഏബ്രഹാം മല്പാൻ (1795-1846), ചാവറയച്ചൻ (1805-1871), ബ്രഹ്മാനന്ദ ശിവയോഗി (1852-1929), ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ (1853-1924), നാരായണഗുരു (1854-1928), അയ്യങ്കാളി (1866-1941), ഏലീശ്വാമ്മ (1866-1913), സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ (1889-1968) തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ജാതിവിരുദ്ധതയുടെ പതാക വാഹകരായിരുന്നു. അതായിരുന്നു നവോത്ഥാനമുദ്ര. അത് ദേശീയതയോളം വളർന്നു.

8. പാശ്ചാത്യനവോത്ഥാനത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി കേരളീയ നവോത്ഥാനനായകർ മതാത്മകതയെയും സാമുദായികതയെയും പരിഷ്കരിച്ച് നവോത്ഥാനശക്തിയാക്കി ഉപയോഗിച്ചു. കേരളീയ നവോത്ഥാനവും മതാത്മകതയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ക്രൈസ്തവമിഷണറിമാരിലേക്ക് ദീർഘിപ്പിച്ചുകൂടേ? പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായ കത്തോലിക്കാ മിഷണറി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രകടമായ രൂപമായിരുന്നു ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്.

9. ഇന്നും നിലയ്ക്കാത്ത പരിവർത്തനത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റാണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്.

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസമുദായത്തിലുണ്ടാക്കിയ സ്വത്വസംഘർഷം ആദ്യം സുറിയാനിക്കാർ-ലത്തീൻകാർ എന്ന വ്യത്യസ്ത സമൂഹങ്ങൾക്കും പിന്നീട് റോമാക്കാർ, സുറിയാനിക്കാർ, യാക്കോബായക്കാർ, അന്ത്യോക്യക്കാർ, മാർതോമാക്കാർ, ഓർത്തഡോക്സുകാർ തുടങ്ങിയ ഉപസമൂഹങ്ങൾക്കും രൂപം നല്കി.

സൂനഹദോസിനു മുമ്പുതന്നെ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിലുണ്ടായിരുന്ന തെക്കുംഭാഗം - വടക്കുംഭാഗം വിഭജനത്തിന്റെ പുറമേയായിരുന്നു പുതുസമൂഹശൃംഖല - വംശീയവും ജാതീയവും മതപരവുമായ ശക്തികൾ ചേർന്നുണ്ടായ സങ്കലനബഹളമായി ഈ സമൂഹരൂപീകരണപ്രക്രിയയെ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

മൂന്ന്

10. സൂനഹദോസിന്റെ ജാതിവിരുദ്ധത വെളിവാക്കാൻ കാനോനകളിലേക്കുതന്നെ പോകണം. ജാതിഭേദം എന്ന ആശയവുമായി ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിനു പൊരുത്തപ്പെടാനാവില്ല എന്ന് സൂനഹദോസ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അക്കാര്യം വിശദീകരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഏഴാം മൈതാ. ഏഴാം കൂടിവിജാരം

രണ്ടാം കാനോന

തണ്യ മരിയാത ആകുന്ന തീണ്ടിക്കുളിയും തീണ്ടുന്ന തദൊഷവും എന്ന കല്പിച്ച തീണ്ടുന്നവരെ വരകയും ചൈയുന്നത മാറണം എന്ന അത്രെ അപെക്ഷ. എന്നാൽ മലംകര നസ്രാണിമാപ്പിളമാര മലയാം രാജാക്കളുടെ നാട്ടിലും അവരുടെ എടയിലും ഇരിക്കുംപൊൾ വിശ്വാസത്തിന്ന അന്തരം അല്ലാതെ (ഉള്ളതെല്ലാം അവർക്ക ഒത്തവണ്ണം ഇരിക്കാതെ) തീണ്ടുകയും തീണ്ടിയാൽ കുളിക്കയും ചൈയുന്നത കൊണ്ട തങ്ങടെ പെലർച്ചക്കും കച്ചവടത്തിന്നും അന്തരം ഒണ്ടന്നിട്ട തീണ്ടുന്നത ദൊഷം അല്ലാ എന്ന മനസ്സിൽ ഗ്രഹിച്ചുംകൊണ്ട അവരിടെ എടയിൽ ഇരിക്കുന്നതിനാം പക്കം തീണ്ടുമരിയാതി അവര കാണുന്നെടത്ത അവർക്ക ഒത്തവണ്ണം ഇരുന്നുകളയണം എന്നും അവര ആരും കാണുകയില്ലെന്ന തൊന്നുന്നെടത്ത അതിന്ന ഒത്തവണ്ണം ഇരിക്കെണ്ടാ എന്നും ശുദ്ധമാന സൂനഹദൊസ അറിയിക്കുന്നു. തീണ്ടുമരിയാതി ഇല്ലാത്ത നഗരികളീന്ന കീൾ അമിശക്കാരരിൽ മാർഗ്ഗം പുക്കവരെ കണ്ടാൽ ഒക്കയും ഒന്ന എന്നകണ്ട പ്രിയപ്പെടുകയും അനുസരിച്ചുകൊള്ളുകയും വെണം. തംപുരാന്റെറ തിരുമുമ്പിൽ നല്ല കൊലം എന്നും തണ്യകൊലം എന്നും അച്ചനും ചെറുക്കനും എന്നും എളിയവനും പെരിയവനും എന്നും ഇല്ല. അത ഐന്തെ? എല്ലാവർക്കും ഒടയവനും തമ്പുരാനും താൻ ആയതിനെക്കൊണ്ട നാം മാനുഷര ഒക്കയും ചൊദ്യത്തിനുടെ ദിവസത്തിൽ ഒരുമിച്ച തന്റെറ തിരുമുൻപാകെ യൊഗം കൂടുകയും മാർഗ്ഗമായ നൊം ഒക്കയും ശുദ്ധമാന കുറുബാന കൊള്ളുന്നെടത്ത ഒരുമിച്ച മുട്ടുംകുത്തി കൊള്ളുകയും വെണം. പള്ളിയുടെ ശുദ്ധമാന കൂദാശകൾക്ക നാം ഒക്കയും ഒരുപൊലെ അത്രെ ആകുന്നതു. മ്മെൽ പറഞ്ഞ അവാശത്തിന്ന തൊടാത്തത എന്നിയെ ആരാനും കാണാതെ തൊട്ടു എംകിൽ അതിന്ന കുളിച്ചെ മതിയാവൂ എന്ന വരുന്നത ഒക്കയും കാവ്യരുടെ കൃത്ത്യം അത്രെ. കീൾ അമിശക്കാരെ അല്ലാതെ തൊട്ടാൽ കുളിക്കണ്ടാത്തവരെ തൊട്ടാൽ ചെലടത്ത കുളിച്ചു ഞായം. ഒട്ടെറെയും തെക്കെ ദിക്കിൽ ഇത ആകുന്നു. ഇതിനെക്കൊണ്ട മലയാളർക്ക മെനികെടും വെറുപ്പും ഒണ്ടുതാനും എന്ന ഇരിക്കുന്നെടത്ത അവരെ തൊട്ടാൽ കുളിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ട വഴിയെ കുററപ്പെടുത്തിയ മതിയാവു.

അത എന്തെ? കാവ്യരുടെ മരിയാതകൾക്കു ഒത്തവണ്ണം ഇരിക്കുന്ന വരെപ്പൊലെ. ഇത പൊരുൾ പറകയും കുംപസാരിക്കയും ചൈയ്യുന്ന പട്ടക്കാര ലൊകരെ പലകുറിയും പറഞ്ഞ ബൊധിപ്പിക്കയും വെണം.

ഇവിടെ സൂനഹദോസിന്റെ സംഘാടകരുടെ സന്ദിഗ്ദ്ധത ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ജാത്യാചാരങ്ങൾ വേണ്ടാ. എന്നാൽ ജാത്യാചാരങ്ങൾ പാലിക്കാതിരുന്നാൽ നസ്രാണികൾ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് ഒറ്റപ്പെട്ടു പോയി കുരുമുളകു കച്ചവടം അവതാളത്തിലാകുമെങ്കിൽ ജാതിച്ചിട്ടകൾക്കു വഴങ്ങാം. മതവും വാണിജ്യവും തമ്മിലടിക്കാതെ കൊണ്ടു പോകാനുള്ള തന്ത്രമാണിത്. മെനെസിസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത പോർച്ചുഗീസ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായിരുന്നു എന്ന കാര്യം കൂടി ഓർമിക്കണം.

11. സമത്വബോധം സുപ്രധാനമാണെന്ന് സൂനഹദോസിന്റെ സംഘാടകർ തിരിച്ചറിയുന്നു. അതിന്റെ താത്ത്വിക അടിത്തറ മറ്റൊരു കാനോനയിൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഏഴാം മൌത്വാ. ഏഴാം കൂടിവിജാരം

ഇരുപത്തൊപൻപതാം കാനോന

എല്ലാ പള്ളികളിലും നിക്കുന്ന വിഗാരിമാരൊടും പട്ടക്കാരരൊടുംകൂടെ ശുദ്ധമാന സൂനഹദോസ ഉത്സാഹത്തൊടുകൂടെ ചൊല്ലുന്നു. തങ്ങൾക്ക അയൽപക്കം ആയി ഒള്ള ശൂദ്രരൊടും ഇഴവരൊടുംശെഷം കമ്മാളരൊടും ശുദ്ധമാന കത്തൊലിക്കാവിശ്വാസം പറഞ്ഞും രഹസ്യവും ഞായവും ആയ പ്രകാരങ്ങൾകൊണ്ടും ഒട്ടെറയും ശുദ്ധമാന എവൻഗാലിയിൽ എഴുത്തുപെട്ട അരുളപ്പാടുകൾകൊണ്ടും പട്ടാങ്ങെടെ വിശ്വാസത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കണം എന്ന. കമ്മാളര നിവുഷതത്താലെ മാർഗ്ഗത്തിൽ വരും എന്ന ശുദ്ധമാന സൂനഹദോസ അറിഞ്ഞതിനെക്കൊണ്ട ഇങ്ങനത്തവര മാർഗ്ഗം പുക്കാൽ മർറാള്ള നസ്രാണികളൊടകൂടെ ഒരുമിച്ച ഒര പള്ളിയിൽ കൂടുവാൻ കഴിവ ഒണ്ടാകണം എന്ന സൂനഹദോസിന്ന അപേക്ഷ ആയി. അത എന്തെ? എല്ലാവരും ഒര തംപുരാനെതന്നെ കുംപിടുകയും ഒക്കെക്കും വിശ്വാസം ഒന്നാകയും എല്ലാവരും ഒര കൂദാശെടെ കീൾ അടങ്ങുകയും അതിനെക്കൊണ്ട തംപുരാനാൽ ഒള്ള ഭെദം ഇല്ല.

യൂദന്മാരിലും യൌനായപരുഷയിലും ഭേദം ഇല്ല എന്ന പൌ ലൊസശ്ലീഹാ ചൊല്ലിയപൊലെ മെൽ അമുശം എന്നും കീൾ അമുശം എന്നും ഭേദവും ഇല്ല. ഇ തംപുരാനത്രെ എല്ലാവർക്കും കർത്താവ ആകുന്നത. എന്നാൽ തംപുരാനൊട അപെക്ഷിച്ചും കൊണ്ട ക്രമത്താലെ വിജാരിച്ച അപ്പൊൾ മലയാം രാജാക്കടെയും കർത്താക്കടയും എടയിൽ ഇരിക്കുന്നെടത്ത ഇങ്ങനെ വശം അല്ല എന്നു കണ്ടു. അത എന്തെ? കീൾ അമുശക്കാരര കൊലം പൂകുന്ന വരും നസ്രാണിമാപ്പിളമാരും തങ്ങളിൽ ഒന്നിച്ചാൽ മെൽ അംശം ആകുന്നവരൊട പിന്നെ യാവരിച്ച കൂടാ. ശുദ്ധമാന സൂനഹദോസ പ്രമാണിക്കുന്നു. കീൾ അമിശത്തിൽ ആർക്കാനും മാർഗ്ഗം പൂകു വാൻ മനസ്സ ഒണ്ടംകിൽ മെത്രാനൊട അറിയിക്കണം എന്ന. അത എന്തെ? അവർക്ക വെറെ ഒര പള്ളിയും എടയരും അവരെ മൈപ്പാൻ ഒണ്ടാക്കുവാൻ ആയി. എടവകയിൽ ഇങ്ങനത്തവർക്കു അവരിടെ എന്നന്നെക്കുമുള്ള രക്ഷെടെ വാതൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ട പൊകായ്പാൻ. അവർക്ക വെറെ പള്ളി ഒണ്ടാവൊളം മറെറാള്ള പള്ളിയിടെ മെണ്ട കത്തീന്ന കുറുബാന കാണുകയും വെണം. മറെറാര കഴിവ തംപു രാൻ ഒണ്ടാക്കി മലയാം രാജാക്കൾ കീൾ അമിശം ആകുന്നവര കൊലം പുക്കാൽ മെൽഅമിശക്കാരരെപ്പൊലെ മററ ഒള്ള നസ്രാ ണികളെ തൊടുവാൻ അനുവാസം തരുവൊളം താൻ ഇത. ഇവണ്ണം വരത്തി തരണം എന്ന ഇ എടവകെടെ രക്ഷയുടയ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവ മലയാം രാജാക്കളൊട ശ്രമിച്ച വരത്തിതരണം എന്ന ശുദ്ധ മാന സൂനഹദോസ അപെക്ഷിക്കുന്നു.

ഇതു വായിക്കുമ്പോൾ ചില കാര്യങ്ങൾകൂടി ശ്രദ്ധിക്കണം. കേരളംപോലെയുള്ള ഒരു ബഹുമത പ്രദേശത്ത് ജാതിവ്യവസ്ഥ യുടെ ചട്ടക്കൂടുകൾക്കുള്ളിൽ വിമോചനത്തിന്റെ കൊടിയടയാളമായി മാറാൻ ക്രൈസ്തവസഭ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ മതംമാറി വരുന്നവരെ, വിശേഷിച്ച് കീഴാളരെ സമഭാവനയോടെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ക്രൈസ്തവർക്കു കഴിയുന്നില്ല. ഈ സംഘർഷം ഇന്നും തുടരുകയാണ്. അതു പരിഹരിക്കാൻ പല പോംവഴികളും സൂനഹദോസ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിച്ച് ഒരേ പള്ളിയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. അതു സാധിക്കുന്നി ല്ലെങ്കിൽ പുതുതായി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് പള്ളിയുടെ മോണ്ടകത്തിൽ (മോണ്ടളം) എങ്കിലും നില്ക്കാൻ അവസരമുണ്ടാ കണം. ഇതൊന്നും നടക്കാത്തിടത്ത് വിവരം മെത്രാപ്പോലീത്തയെ

അറിയിച്ച് നവാഗതർക്ക് പ്രത്യേക പള്ളികൾ ഉണ്ടാക്കണം. അവ സാനം നിർദ്ദേശിച്ച കാര്യം പില്ക്കാലത്ത് വിദേശികളും നാട്ടുകാരു മായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഏറ്റെടുത്തു. ജാതിപ്പിശാചിനെ മെരുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ഇത്തരം സങ്കേതങ്ങളിലേക്ക് ഓടി രക്ഷപ്പെടാം. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിലേക്ക് മതം മാറി വന്ന കീഴാ ളരെ സംരക്ഷിക്കാൻ ചാവറയച്ചനെപ്പോലുള്ള സന്ന്യാസിമാരും മറ്റു ചില ഇടവക വൈദികരും ചെയ്ത സാഹസികശ്രമങ്ങൾ മറന്നു കൂടാ. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പുലർകാല നക്ഷത്രമെന്ന് ഉദയംപേ രൂർ സൂനഹദോസിനെ വിശദീകരിക്കുന്നത് സാധൂകരിക്കാമെങ്കിലും അതിന്റെ വിവക്ഷകളിൽ പരിമിതികളുണ്ട് എന്ന് ഓർക്കുക.

ഈഴവജാതിയിൽനിന്ന് ജാതിവിരുദ്ധപോരാട്ടത്തിന് ഇറങ്ങിത്തി രിച്ച പോത്തേരി കുഞ്ഞമ്പുവിനും സഹോദരൻ അയ്യപ്പനും ലഭിച്ച ബഹുമതിപ്പേരുകൾ ഓർമിക്കുക. പുലയൻ കുഞ്ഞമ്പു, പുലയൻ അയ്യപ്പൻ! ഇതുപോലെ പുലയനച്ചൻ എന്ന് ബഹുമതി ലഭിച്ച കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതരും വിരളമല്ല.

12. കേരളീയ നവോത്ഥാനചിന്തയിൽ വലിയ ഇടം ലഭിക്കാതെ പോയ ഒരു വിഷയമാണ് സ്ത്രീപുരുഷസമത്വം. ഇന്ന് സ്ത്രീശാ ക്തീകരണം ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഷയമാണ്. എന്നാൽ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളസമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് എന്തു പങ്കാണുണ്ടായിരുന്നത്? വിശേഷിച്ച് ക്രൈസ്തവസമൂ ഹത്തിൽ നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ ആണുങ്ങൾക്കല്ലാതെ പെൺമക്കൾക്ക് പിന്തുടർച്ചാവകാശം നല്കിയിരുന്നില്ല. ഉദയം പേരൂർ സൂനഹദോസ് ഈ നടപടിക്രമത്തെ എതിർത്ത് സ്ത്രീക ളുടെ അവകാശത്തിനുവേണ്ടി തീരുമാനമെടുത്തു.

ഏഴാം മൌത്വാ. ഏഴാം കൂടിവിജാരം

പതിനഞ്ചാം കാനോന

മലംകര എല്ലാ ഞായത്തിനും എടത്തൂട ഒരു മരിയാത ഉണ്ടാ യിരുന്നു. അത ആയത ഇ എടവകയിലെ നസ്രാണികളിടെ ആൺമ ക്കൾക്ക അനന്തരപ്പാട ഒണ്ടായിരുന്നു. ഇത ആൺമക്കൾ തന്നെ ഒള്ളെടത്ത തന്നെ അല്ല പിന്നെയൊ പെണ്ണുങ്ങൾ തന്നെ ഒള്ളെ ടത്ത അവർക്ക അനന്തരപ്പാടിൽ വെന്തം ഇല്ലാതെ ഇരിന്നു. (കെട്ടിയ സ്ത്രീധനവും കൊണ്ടപൊയ പെണ്ണുങ്ങൾക്കു തന്നെ അല്ല അന

ന്തരപ്പാട ഇല്ലാഞ്ഞു. പിന്നെയൊ കെട്ടുവാനും വളരുവാനും ഇരിക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾക്കുംകൂടെ അനന്തരപ്പാടിൽ വെന്തം ഇല്ലാതെ ഇരുന്നു). അനെകം വലയുന്നവരും ക്ഷെയിച്ചുപൊകുന്നവരും ഒണ്ട. അവരുടെ കാർന്നവര ഒണ്ടാക്കിയതിനെ ആണങ്ങൾ എംകിലും അടുത്ത ചെർന്നവര എംകിലും അടക്കി ഞായം. വസ്തു ഒടയവന്റെറ പെൺമക്കൾക്ക ഏതാനും കൊടുക്കണം എന്ന ഓർക്കുന്നും ഇല്ല. ഇത ഒക്കയും ഞായം ഒടെ മരിയാതക്കും ഞായത്തിനും എടത്തൂട ആകുന്നത. ഞായം ഒടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ കാർന്നവരിടെ കടവും ധനവും ആൺമക്കൾക്കും പെൺമക്കൾക്കും ഒരുപൊലെ അത്രെ ആകുന്നത. കാർന്നവര ഒരുത്തരുടെ വസ്തു അടക്കിയാൽ വസ്തു നെടിയവന്റെറ പെൺമക്കൾക്ക ഒക്കയും വീണ്ടു കൊടുത്തെ മതിയാവൂ. ഇതിന്ന ശുദ്ധമാന സൂനഹദൊസ പ്രമാണിക്കുന്നു. ഇത്രനാളത്തെ മരിയാത ഞായമായ മരിയാത അല്ലാ എന്ന, അടുത്ത ചെർന്നവർക്ക മരിക്കുന്നവർക്ക പെൺമക്കൾ ഒണ്ടംകിൽ തങ്ങൾക്ക ഏതും എടുത്ത അടക്കിക്കൊള്ളരുത. അത അടക്കുകിൽ ദൊഷത്തിൽ ആകുന്നുതാനും. വീണ്ട, മരിച്ച അവന്റെറ പെൺമക്കൾക്ക അടക്കിയ മൊതലും അതിനെക്കൊണ്ട ഒണ്ടാക്കിയ ഒഭെയവും കൊടുത്തെ മതിയാവൂ. ആൺമക്കൾതന്നെ കാർന്നവരിടെ വസ്തു പവുത്തുകൊള്ളരുത. തങ്ങടെ പെങ്ങന്മാർക്കകൂടെ ഒകരി കൊടുത്തെ മതിയാവൂ. ഇവണ്ണം അല്ലാതെ ചൈകിൽ അവരും തങ്ങടെ പെങ്ങന്മാർക്ക അടുത്ത ഒവകരി വീണ്ടകൊടുത്തെ മതിയാവൂ. വസ്തു ഒണ്ടാക്കിയവൻ ഇന്നതിന്നത ഇന്നാർക്ക ഇത്ര എന്ന മരിക്കുമ്പൊൾ കല്പിക്കുന്നത കൂടാതെ ഒള്ളത ഒക്കയും കൊണ്ട ഒരുപൊലെ ഒവകരി വീണ്ടകൊടുത്തെ മതിയാവൂ. കെട്ടിയ പെണ്ണുങ്ങൾക്ക കൊടുത്ത സ്ത്രീധനം മുതലും ആമ്മക്കൾക്ക കച്ചവടത്തിന്ന കൊടുത്തതും കൂടെ ഒവകരിയിൽ അടങ്ങുകയും വെണം. ശുദ്ധമാന സൂനഹദൊസ എല്ലാവർക്കും പ്രമാണമായി കല്പിക്കുന്നു ഇങ്ങിനെതന്നെ യാവരിക്കണം എന്നും ഇത തങ്ങൾക്ക പ്രമാണം ആയിരിക്കണം എന്നും. തങ്ങടെ ആത്മാവിന്ന അടുത്തത ഇത ആയതിനെക്കൊണ്ട ഇതിന്ന എടത്തൂട അടുത്ത ചെർന്നവര പെൺമക്കൾക്ക അടുത്ത അനന്തരപ്പാട കൂടാതെ എംകിലും ആങ്ങളമാര പെങ്ങന്മാർക്ക ഓകരി കൊടുക്കായ്കിലും കൂടെ അടങ്ങെണ്ടുന്നവർക്ക കൊടുക്കാതെ തങ്ങൾതന്നെ അടക്കിയും കൊണ്ട ഇരിക്കിലും മേൽപട്ടക്കാരൻ പ്രാശ്യത്വങ്ങൾകൊണ്ട അതിനെ വീണ്ടെ

മതിയാവു എന്ന വരുത്തണം. ഇ കല്പനക്ക ഒത്തവണ്ണം ഇരിയാത്തവർക്ക മഹറൊൻ ചൊല്ലണം. ആ മഹറൊൻ പൊക്കുവാൻ ഇ കല്പനക്ക ഒത്തവണ്ണം ക്രിയയാലെ ഇരിന്ന വീണ്ടുകൊടുക്കെണ്ടുന്നവർക്ക കൊടുത്തെ ഒള്ളു എന്ന അറികാ.

പിന്തുടർച്ചാവകാശവിഷയത്തിൽ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ തീരുമാനം യൂറോപ്യൻ നവോത്ഥാനത്തെയും അതിശയിക്കുന്നതുതന്നെ. മരുമക്കത്തായത്തിനു സമാന്തരമായി നസ്രാണി ഘടന എങ്ങനെ വേരുറച്ചു എന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഏതായാലും സൂനഹദോസിന്റെ പ്രയത്നം നസ്രാണിസമുദായത്തിൽ ഫലിച്ചില്ല. മേരി റോയി കേസിലാണ് നീതിന്യായക്കോടതിയിൽനിന്ന് പിന്തുടർച്ചാവകാശക്കേസിൽ ന്യായമായ തീർപ്പുണ്ടായത്. അക്കാര്യത്തിൽ സൂനഹദോസിനുണ്ടായിരുന്ന ജാഗ്രത കാനോനയിൽനിന്നു വ്യക്തമായല്ലോ.

13. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനകളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ഭൂമിശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് പല അറിവുകളും ലഭിക്കും. മൂന്നു തരത്തിലുള്ള പാർപ്പിടമേഖലകളെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ പരാമർശം കാണാം. കാട്, കുടികൾ, അങ്ങാടികൾ. നസ്രാണികൾ അങ്ങാടികളിൽ ഒത്തുചേർന്നു വസിക്കണമെന്ന് സൂനഹദോസ് ആഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങാടികേന്ദ്രിതമാണ് സൂനഹദോസിന്റെ സമൂഹപരിഷ്കാരചിന്തകൾ. കാടുകളിലും കുടികളിലും കഴിയുന്നവർ പൊതുധാരയിൽനിന്ന് ഒറ്റപ്പെട്ടുപോകുന്നു എന്നാണ് പരാതി. അങ്ങാടികളിലെ വാണിജ്യത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങൾ സത്യാത്മകമാകണമെന്ന് സൂനഹദോസ് നിഷ്കർഷിച്ചു. കൗതുകകരമായ ഒരു കാനോന കാണുക:

ഏഴാം മൌത്വാ. ഏഴാം കുടിവിജാരം

പതിനാറാം കാനൊന

ഇ എടവകയിലെ വസ്തുക്കൾ എപ്പെരും നസ്രാണികളിടെ മരിയാതകളും വഴിയെ കല്പിപ്പാൻ ശുദ്ധമാന സൂനഹദൊസിന്ന അപെക്ഷ ആകുന്നു. ഇ എടവകയിലെ അങ്ങാടികളിലെ ഹമറാ വാണിഭംകൊണ്ട അനെകം കൊഴപ്പങ്ങളും കൊലയും ഒണ്ടു. ഒട്ടെറെയും എരപ്പാളികളിലും എളിയവരിലും ആകുന്നു. ഇതിന്ന ആരും

ഇവണ്ണം ആരും ചൈയ്കയും അരുത. മാപ്പിളമാരിടെ അങ്ങാടിയിൽ ഹമറാ വാണിഭം അരുതെന്ന (മാപ്പിളമാര ആരും ഇ വാണിഭം ചൈകയും അരുത). തങ്ങടെ സ്ഥലത്തെ രഹസ്യമായി ആർക്കാനും വിപ്പാൻ ശരിസക്കയും അരുത. ഇത ചൈയുന്നവരെ മെല്പട്ടക്കാര ന്റെറ മനസ്സിന്ന തക്കവണ്ണം കുററപ്പെടുക്കയും വെണം. ഇ കൽപെ നക്ക തക്കവണ്ണം ഇരിയാത്തവരെ പ്രശ്യത്യങ്ങളെകൊണ്ടും മഹ റൊൻ വെണമെങ്കിൽ അതകൊണ്ടും കുററപ്പാടുകൾ വെണം, മാർഗ്ഗം അല്ലാത്തവരും മാർഗ്ഗക്കാരരും ഒരുമിച്ച ഇരുന്നുകൊള്ളുകയും കുടി ക്കയും ചൈയുന്നതിനെക്കൊണ്ട ഒള്ള ഒരിംപാടു മാററുവാനും മററും പല പല മരിയാതകൾ അങ്ങനത്തെ എടത്തീന്ന ഒണ്ടാകു ന്നതിനെക്കൊണ്ട.

മദ്യം കേരളത്തിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന് പ്രചാരം നല്കു ന്നതിൽ എന്തു പങ്കാണ് ക്രൈസ്തവർക്കുണ്ടായിരുന്നത് എന്നു തർക്കിക്കാം. എന്നാൽ ആ തർക്കത്തിൽ ചരിത്രപരമായ ഈ രേഖ കൂടി പരിഗണിക്കണം. മദ്യവർജനം കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി പരിഗണിച്ചാൽ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനും അതിൽ ഒരു പങ്കുണ്ട്.

14. 'യുവജനഹൃദയം സ്വതന്ത്രമാണവരുടെ കാമ്യപരിഗ്രഹേച്ഛയിൽ' എന്ന സിദ്ധാന്തം സൂനഹദോസ് അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി. കുടുംബങ്ങളുടെ സ്വത്തും ചാർച്ചയും സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി ബാല്യകാലത്തുതന്നെ വിവാഹനിശ്ചയം നടത്തുന്ന ഈ സമ്പ്ര ദായം ക്രൈസ്തവസമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. സൂനഹദോസ് ഈ സമ്പ്രദായം നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി. മാത്രമല്ല, ഇങ്ങനെ തീരു മാനിച്ച് എഴുതിവച്ചാൽത്തന്നെയും 'പൈതങ്ങൾക്ക ദൃഢത വന്നാൽ അവർക്ക തങ്ങളിൽ കെട്ടുവാൻ മനസ്സ ഇല്ലംകിൽ എഴു തിവച്ചതു കാര്യ അല്ല' എന്നുകൂടി പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി ഇത് തികച്ചും ആരോഗ്യകരമായ പരിവർത്തനമായിരുന്നു. വിവാഹപ്രായം സൂനഹദോസ് നിശ്ചയിച്ചതും പ്രശംസനീയം തന്നെ. 'ചെറുക്കന്ന പതിന്നാൽ വയസ്സ തെകഞ്ഞ ആവൂ എന്നും പെണ്ണിന്ന പന്തിരണ്ട വയസ്സ തെകഞ്ഞ ആവൂ' എന്നും സൂനഹദോസ് തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. പൊതുവെ പറ ഞ്ഞാൽ, സൂനഹദോസിന്റെ വിവാഹസംബന്ധമായ എല്ലാ തീരു മാനങ്ങളും ക്രൈസ്തവസമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ സഹാ യിച്ചിട്ടുണ്ട്.

15. വാണിജ്യരംഗത്തു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ അന്യായപലിശ വാങ്ങരുതെന്ന് സൂനഹദോസ് നിർബന്ധപൂർവം അനുശാസിച്ചു. പന്ത്രണ്ടു ശതമാനത്തിലധികം പലിശ വാങ്ങുന്നവരെ മഹറൊൻ ചൊല്ലി സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കണമെന്നായിരുന്നു തീരുമാനം. ബാങ്കിങ്, ചിട്ടി തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ പില്ക്കാലത്ത് ക്രൈസ്തവർക്കുണ്ടായിരുന്ന താത്പര്യം അനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ ഈ തീരുമാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. 'വിപ്പാനും കൊള്ളുവാനും വെവ്വേറെ തൂക്കവും അളവും' ഉപയോഗിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവരെ ശിക്ഷിക്കാനും സൂനഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു. പൊല്ലാത്തനാൾ പിറക്കുന്ന കിടാങ്ങളെ കൊല്ലുകയോ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു രക്ഷിക്കണമെന്ന് സൂനഹദോസ് ക്രൈസ്തവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇന്നു കാണുന്ന അനാഥാലയങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം ഇങ്ങനെയായിരിക്കാം. ജീവകാരുണ്യപരമായ ഈ തീരുമാനം പ്രശംസനീയം തന്നെ.

16. സൂനഹദോസിനു മുമ്പ് മാർതോമാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രാർഥനകളും മതതത്ത്വങ്ങളും അഭ്യസിച്ചിരുന്നത് സുറിയാനിഭാഷയിലായിരുന്നു. 'അതിന്റെ അർഥം ഇന്നത എന്ന അറിയാതെ ചൊല്ല ഞായം' 'ഇത മലയാംഭാഷയിൽ വെണം' എന്നു സൂനഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു. കഴുത കുങ്കുമം ചുമക്കുന്നതുപോലെ, അർഥമറിയാതെ പ്രാർഥന ചൊല്ലുന്നതും വേദതത്ത്വങ്ങൾ ഉരുവിടുന്നതും വിഡ്ഢിത്തമാണെന്നു തീരുമാനിച്ചത് ഉചിതമായി. ഇന്നു നസ്രാണികളുടെ ആരാധനാഭാഷ മലയാളമാണ്.

ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ നവോത്ഥാനമുദ്രകൾ പലതരത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട സമൂഹപരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഫലമായി കേരളീയ പൈതൃകത്തിൽനിന്ന് പലതരത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് പരാതിയുണ്ട്. ജാതി-ജന്മി-നാടുവാഴി സമൂഹത്തിൽ ഇത്തരം ഒറ്റപ്പെടലുകൾ സംഭവിച്ചേക്കാം. ഉദാഹരണത്തിന്, വിദ്യാഭ്യാസരംഗം. കളരികളായിരുന്നു പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിദ്യാകേന്ദ്രങ്ങൾ. കേരള ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉത്സാഹപൂർവം കളരികളിൽ കുട്ടികളെ അയച്ചിരുന്നു. അതിന് ചില്ലറ പരിഷ്കാരങ്ങൾ മാത്രമാണ് സൂനഹദോസ് നിർദ്ദേ

ശിച്ചത്. പിന്നീട് മിഷണറിമാർ പാശ്ചാത്യമാതൃകയിലുള്ള വിദ്യാ കേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകാലത്ത് കേരളത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ മിഷണറി വിദ്യാലയങ്ങളും പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളും വഹിച്ച പങ്ക് അനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ സൂനഹദോസിന്റെ നവോത്ഥാനമൂല്യം വർധിക്കുന്നു. എന്തിനും കണക്കും ചിട്ടയും വേണമെന്ന നിർബന്ധം സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനകളിൽ കാണാം. സുതാര്യത വിലപ്പെട്ട ഒരു ധാർമ്മികമൂല്യമാണെന്ന് സൂനഹദോസ് മനസ്സിലാക്കുന്നു. പള്ളിയിലെ വരവു ചെലവു കണക്കു വേണം. സമ്പത്തുകൾ അപഹരിക്കപ്പെടരുത്. മാമ്മോദീസാ കണക്കു വേണം. വിവാഹരജിസ്റ്റർ വേണം എന്നെല്ലാം നിർബന്ധിച്ചത് കേരള ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തെ സുതാര്യമാക്കാനായിരുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള അടുക്കും ചിട്ടയും കേരള നവോത്ഥാനനായകരെ ആകർഷിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അവരും അതു നടപ്പിലാക്കിയത്. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ ആധുനികീകരണത്തിൽ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന് നല്ല പങ്കുണ്ടെന്നു വെളിവാകും. മെനെസിസ് അടക്കമുള്ളവരുടെ മനസ്സിൽ പാശ്ചാത്യനവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആശയാവലികളാണുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ പരമ്പരാഗത വൈജ്ഞാനികസമൂഹമായ കേരളം നിശ്ശബ്ദമായി അതേറ്റെടുത്തില്ല. പല തന്ത്രങ്ങളും കടംകൊള്ളൽ ശൈലികളും പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഉത്പന്നമാണ് ഇന്നു കാണുന്ന ക്രൈസ്തവ സംസ്കാര രൂപീകരണം. വിദ്യാലയങ്ങൾ, ആതുരശാലകൾ, പ്രസിദ്ധീകരണസ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ആ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടും. ഒരു ബഹുമത സമൂഹമായ കേരളത്തിൽ ഏകമത സമൂഹത്തിൽനിന്നെത്തിയ മതപ്രതിനിധികളുടെ ഇടപെടൽ ക്ഷോഭങ്ങൾ ഉളവാക്കിയെങ്കിൽ അതിൽ വിസ്മയമില്ല. ഇന്നും സാംസ്കാരികതലത്തിൽ ആഗോളതയും തദ്ദേശീയതയും തമ്മിൽ ഇത്തരം ബലപരീക്ഷ കാണാം. ഇത്തരം വ്യതിരിക്തതകൾ പരിവർത്തന ഊർജമാക്കി മുന്നോട്ടു പോകാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ഓരോ സമൂഹവും.

കുറിപ്പ്

(1) ഉദയമ്പേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനകൾ ആദ്യം അച്ചടിയിലെത്തിച്ചത് തിരുവല്ലക്കാരനായ ചരിത്രപണ്ഡിതൻ കെ. എം. ഡാനിയേലാണ് (1952). തിരുവല്ല സി.എൽ.എസ്. ആയിരുന്നു പ്രസാധകർ. 1976-ൽ ഈ ലേഖകന്റെ രണ്ടു പ്രാചീന ഗദ്യകൃതി

കൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു (ചങ്ങനാശ്ശേരി). തുടർന്ന് ഒന്നിലേറെ പതിപ്പുകൾ ഓശാനമൗണ്ടിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള കാനോനകളും കേരളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായി.

അധിക വായനയ്ക്ക്:

അടപ്പൂർ, എ. 2013 *സാക്ഷരകേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാനമൂല്യങ്ങൾ*, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം.

ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, പി. 2003 *കേരളനവോത്ഥാനം, മതാചാര്യർ മതനിഷേധികൾ*, ചിന്ത, തിരുവനന്തപുരം.

2003 *കേരളനവോത്ഥാനം ഒരു മാർക്സിസ്റ്റു വീക്ഷണം*, ചിന്ത, തിരുവനന്തപുരം.

ദലിത്ബന്ധു 1995 *സാമൂഹ്യനവോത്ഥാനം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ*, ഹോബി പബ്ലിഷേഴ്സ്

രാഘവവാരിയർ, എം.ആർ. 2014 *മധ്യകാലകേരളം*, സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം

രാധാകൃഷ്ണൻ, ആർ. 2010 *കേരളത്തിലെ നവോത്ഥാനസമരങ്ങൾ*, മാളൂബൻ പബ്ലിഷേഴ്സ്

രേണുകുമാർ, എം. ആർ. 2009 *പൊയ്കയിൽ യോഹന്നാൻ*, കേരള ബാലസാഹിത്യ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

വേലായുധൻപിള്ള, പി.വി. 1998 *നവോത്ഥാനസംസ്കാരം കേരളത്തിൽ*, കേരള സർവകലാശാല

സന്തോഷ്, ഒ. കെ. 2011 പൊയ്കയിൽ ശ്രീകുമാരഗുരു, *നവോത്ഥാന ചരിത്രപാഠങ്ങൾ*, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

സക്കറിയ, സ്കറിയാ 1976 *രണ്ടു പ്രാചീന ഗദ്യകൃതികൾ*, ചങ്ങനാശേരി.

സക്കറിയ, സ്കറിയാ 1994 *ഉദയമ്പേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനകൾ*, ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡീസ്, ഇടമറ്റം.

സാനു, എം.കെ. 2014 *ജീവിതം തന്നെ സന്ദേശം*, വിശുദ്ധ ചാവറയുടെ ജീവിതം, മനോരമ ബുക്സ്, കോട്ടയം.

John K. J. 1999 *The Road to Diamper*, Kerala Latin Catholic History Association, House of Providence: Kochi

Kinattingal, Sucy (Sr) 2010 *Servant of God Mother Eliswa*, Kerala Latin Catholic History Association, Cochin.

Mundadan, Mathias A. 2008 *Blessed Kuriakose Elias Chavara*, Dharmaram Publications, Bangalore.

Nedungatt, George 2001 *The Synod of Diamper Revisited*, Pontificio Instituto Orientale, Plazza S. Maria Maggiore, 7: Rome.